

عنوان مقاله:

بررسی قابلیت انطباق قواعد حقوق بین الملل بشردوستانه در خصوص کاربرد هواپیماهای بدون سرنشین

محل انتشار:

ماهنامه پژوهش ملل، دوره 5، شماره 56 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

رضوان علی محمدی - کارشناسی ارشد حقوق بین الملل، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هواپیماهای بدون سرنشین همانند سایر ابزار و وسایل نظامی تابعی از قواعد حقوق بین الملل بشردوستانه هستند. لذا بررسی مشروعیت یا غیرقانونی بودن بکارگیری این هواپیماها در چارچوب قواعد حقوق بین الملل بشر دوستانه و مخاصمات مسلحانه ضروری است. در این راستا اصول تفکیک، تناسب و احتیاط و قابلیت اعمال آنها بر هواپیماهای بدون سرنشین بررسی خواهد شد. نگاهی بر قواعد حقوق بین الملل بویژه حقوق بشردوستانه حاکی از این مطلب است که بطور کلی استفاده از هواپیماهای بدون سرنشین بالذات ممنوع نیست و این هواپیماها به خودی خود ناقض اصول و قواعد حقوق بشردوستانه نیستند. از آنجا که هواپیماهای بدون سرنشین بعنوان وسیله و ابزار جنگی ملحوظ شده و سلاح محسوب نمی شوند، لذا مقررات ناظر بر کنترل تسلیحات بر آنها اعمال نمی شود و جزء سلاح های ممنوعی تلقی نمی گردند، بلکه بعنوان ابزار و ادوات جنگی و در راستای تحقق شیوه های درگیری باید قادر به رعایت اصول و قواعد حقوق بین الملل بشر دوستانه مخصوصا اصل تفکیک باشند. اینکه آیا هواپیماهای بدون سرنشین بطور کلی قادر به رعایت این قواعد و باید ها و نبایدهای حقوق مخاصمات مسلحانه هستند و هرگونه استفاده از آنها منطبق با این قواعد است حکم کلی نمی توان داد. بلکه بر این امر مبتنی است که هواپیما با چه هدف و چه قابلیت ها و کارکردهایی و در چه اوضاع و احوال و شرایطی و با چه شیوه کنترلی بکار گرفته می شود.

کلمات کلیدی:

هواپیمای بدون سرنشین، حقوق بین الملل بشردوستانه، اصل تفکیک، مخاصمات مسلحانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1242850>

